

[Hauch.]

Men det havde været i allerhøjeste Grad oplysende, om Regeringen havde givet Erhvervene Besked om, at disse Beløb laa der paa det Tidspunkt, da Handelsforhandlingerne fandt Sted, og jeg begriber ikke, at den højtærede Udenrigsminister ikke meget hellere i den Forbindelse siger, at af de og de bestemte Grunde pressede man ikke paa for at faa det udnyttet.

Nu siger den højtærede Udenrigsminister altsaa, at han vil gøre det i næste Kvartal. Ja, naturligvis, for den tyske Overenskomsts mekaniske Ordning er den ganske simple, at naar Midlerne er til Stede, skal de udnyttes, og vi har i det foreliggende Tilfælde — derfor skal jeg slet ikke komme ind paa det — overhovedet ikke Brug for den beskyttede Hjemmeindustri. Det, den højtærede Udenrigsminister sagde herom, falder ikke sammen med det, der i Virkeligheden er Tilfældet, og derfor heller ikke med den Opfattelse, jeg har af disse Ting, som vi nøje har undersøgt, bl. a. inden for Landbrugsraadet, ider der er den stærke Stigning i den beskyttede Hjemmeindustri i Perioden fra Valutacentralens Oprettelse til nu; det ved den højtærede Udenrigsminister udmærket godt.

At der laa et Beløb paa 17—18 Mill. Kr., efter at Landbrugsministeriet og Udenrigsministeriet havde meddelt os, at man saa sig nødsaget til at skære Kontingenterne ned, kan den højtærede Minister naturligvis sige til os i Landbrugsraadet, at vi burde have forudsat; jeg synes dog ikke, det vilde have været pænt af os at forudsætte det. Vi vidste det ikke, og da Fordelingen kom, maatte jeg naturligvis gaa ud fra, at der var taget Hensyn til disse 17—18 Mill. Kr., thi ellers kunde der ikke være nogen Berettigelse i at foretage en Nedskæring af Salgsmulighederne til Tyskland for det samlede Kvartal i Forhold til den første Maaned. Jeg synes ikke, den højtærede Udenrigsminister skal prøve paa i denne Forbindelse — paa den udmærkede Maade, som han nu har at udtrykke sig paa i Forhold til de Interesser, han mener det rigtigt at pleje — at lægge Skjul paa den Kendsgerning, at vi paa det Tidspunkt havde Nøglen til at dreje op for en større Eksport til Tyskland, men at den ikke blev benyttet. Og hvis var Skylden? Der kan ikke være andet, der har Skyld i dette, end de Beslutninger, som blev taget paa Baggrund af Forhandlingerne mellem den danske og den tyske Regering, og naar vi er vidende om, at Tyskerne netop paa dette Tidspunkt i meget høj Grad ønskede Indførselen

af Landbrugsprodukter forhøjet, rimer det meget daarligt med den Omstændighed, at det skulde være fra tysk Side, man havde nægtet at gaa ind paa at tage et større Kvantum Varer end det, man fik i indeværende Kvartal.

Naar den højtærede Udenrigsminister paa ny benytter Lejligheden til at tale om Forholdet England—Tyskland, er denne Tale skadelig, for der er overhovedet ingen Uoverensstemmelse mellem os om Forstaaelsen af dette Spørgsmaal; den højtærede Udenrigsminister, den høje Regering, Landbrugets Organisationer og for øvrigt ogsaa de andre Erhvervsorganisationer er enige om, at Overenskomsten med England skal opfyldes til Punkt og Prikke. Derfor er det uberettiget af den højtærede Udenrigsminister at foretage denne Sammenblanding, og det er heller ikke i Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa man i Almindelighed behandler hinanden, naar det er en Kendsgerning, at der ingen Uenighed er mellem os paa det Punkt. Den højtærede Udenrigsminister ved udmærket godt, at Landbrugserhvervet og de andre Erhverv fastholder det Synspunkt, at vor Handelsoverenskomst med England skal opretholdes. Hvorfor skal det saa sammenblandes med Spørgsmaalet om en Udvidelse af Mulighederne for Handelssamkvem med Tyskland paa et Tidspunkt, da Tyskland mangler de Varer, som vi har Overflod af, og som vi ingen andre Steder kan komme af med?

Jeg deler den højtærede Udenrigsministers Haab om, at den Dag snart maa være inde, da vi ikke behøver at diskutere disse Ting, men Betingelsen herfor maa være, at den højtærede Udenrigsminister lader være med at foretage en saadan Sammenblanding af de to Spørgsmaal, som der overhovedet ingen Baggrund er for, naar vi allesammen er enige om, at den engelske Overenskomst skal overholdes til Punkt og Prikke.

Stein: Den højtærede Finansminister forsøger gerne under Diskussionerne at placere mig paa en Maade, som han mener kan svække Indtrykket af de Bemærkninger, jeg fremsætter. Det er ikke noget nyt, naar den højtærede Minister nu i Dag siger, at jeg med mine Bemærkninger repræsenterer en snæver besiddende Overklasse. Jeg tror ikke, den Diskussionsform gør nogen større Virkning, og det vil næppe ad den Vej lykkes den højtærede Minister at svække Indtrykket af mine Bemærkninger, for de fremsættes aldeles ikke som Udtryk for" eller som Repræsentation for en snæver besiddende Overklasse, men er